

Parasha: Shelach

The Sabbath, the Land and the World to Come

Readings

- Shelach (שלח | Send)
- Torah: Numbers 13:1-15:41
- Haftarah: Joshua 2:1-24
- Gospel: Mark 10:1-45

Thought for the Week:

So there remains a Sabbath rest for the people of God. For the one who has entered His rest has himself also rested from his works, as God did from His. Therefore let us be diligent to enter that rest, so that no one will fall, through following the same example of disobedience. (Hebrews 4:9–11)

Commentary:

Utterly disheartened by the spies' evil report, the Children of Israel fell into despair, rebelled against Moses and refused to enter Canaan. Their rebellion and their failure to enter the land is the subject of the midrash in Hebrews 3:7–4:11 which quotes from Psalm 95. Unfortunately, the Hebrews passage is often pointed to as evidence that the literal seventh day Sabbath rest has been replaced by a 'spiritual Sabbath' for the People of God. This interpretation is far a field from the actual intent of the passage.

The writer of Hebrews warns the believers reading his epistle that just as God did not spare the generation of the wilderness, neither would He spare the current generation. He compares entering the land to entering faith in Messiah. Both Messiah and the entrance into the land came as the culmination of the covenant promises. Both Messiah and the entrance into the land require faith and obedience. "Those who disobeyed...were not able to enter because of unbelief," (Hebrews 3:19) the writer of Hebrews says. "We who have believed enter that rest, just as He has said, 'As I swore in my wrath, they shall not enter My rest,'" (Hebrews 4:3 quoting Psalm 95)

But what is the 'rest' which they were not able to enter? The writer of Hebrews points out that God's rest began on the Sabbath following creation, but it has never ceased. He did not go back to work creating on Monday. Therefore the Sabbath rest of God is an eternal Sabbath rest. It is the rest of the World to Come.

Sidra: Shelach

De Shabbat, het Land en de Komende Wereld

Lezingen

- Shelach (שלח | Stuur)
- Torah: Numbers 13:1-15:41
- Haftarah: Joshua 2:1-24
- Evangelie: Marcus 10:1-45

Gedachte voor de week:

Er blijft dus een sabbatsrust voor het volk van God. Want degene die Zijn rust is binnengegaan, heeft zelf ook van zijn werken gerust, zoals God van de Zijne. Laten we ons dus beijveren om die rust in te gaan, zodat niemand zal vallen, door het volgen van hetzelfde voorbeeld van ongehoorzaamheid. (Hebreeën 4:9-11)

Commentaar:

Volkomen ontmoedigd door kwaad gerucht van de spionnen, maakte wanhoop zich meester van de kinderen van Israël, en kwamen ze in opstand tegen Mozes en weigerden naar Kanaän te gaan. Hun rebellie en hun falen om het land binnen te gaan is het onderwerp van de *midrasj* in Hebreeën 3:7-4:11 waarbij uit Psalm 95 geciteerd wordt. Helaas wordt vaak naar de Hebreeuwse passage verwezen als bewijs dat de letterlijke zevende dag sabbatsrust door een 'spirituele Sabbat' voor het volk van God vervangen is. Deze interpretatie is ver van de eigenlijke bedoeling af van de passage.

De schrijver van Hebreeën waarschuwt de gelovigen die zijn brief lezen, dat net zoals God de generatie van de woestijn niet spaarde, Hij de huidige generatie niet zou sparen. Hij vergelijkt het ingaan in het land met gaan geloven in de Messias. Zowel Messias als het ingaan in het land kwamen als hoogtepunt van de verbondbeloften. Zowel de Messias als het ingaan in het land vereisen geloof en gehoorzaamheid. "Degenen die niet gehoorzaamden ... konden niet binnengaan vanwege hun ongelooft," (Hebreeën 3:19) zegt de schrijver van Hebreeën. "Wij, die geloofd hebben, gaan die rust in, net zoals Hij heeft gezegd: 'Zoals Ik gezworen heb in mijn toorn, zij zullen Mijn rust niet ingaan,'" (Hebreeën 4:3, citeert Psalm 95) Maar wat is de 'rust' die zij niet konden ingaan? De schrijver van de Hebreeënbrief wijst erop dat Gods rust op de Sabbat volgend op de schepping begon, maar nooit is opgehouden. Hij ging op maandag niet weer aan het werk om te scheppen. Daarom is de sabbatsrust van God een eeuwige sabbatsrust. Het is de rust van de toekomstige wereld.

There remains a Sabbath rest for God's people, and it is something more than merely the seventh-day Sabbath, and it is something more than merely the Promised Land.

The generation in the wilderness is used midrashically as an example. The writer of Hebrews says, "Indeed the gospel was preached to us as well as to them; but the word which they heard did not profit them, not being mixed with faith in those who heard it." (Hebrews 4:2) From the perspective of the writer of Hebrews (a First Century Jewish believer writing to other First Century Jewish believers) the situation is analogous to that of the generation about to enter the land. The entrance into the Promised Land and the message of Messiah are similar because, just like the Promised Land, Messiah is the culmination of the whole Torah. Everything's been leading up to this point. Just like being poised on the edge of the Promised Land, the believers he was writing to were poised on the edge of the World to Come in Messiah. "[It is] the World to Come of which we speak." (Hebrews 2:5)

Er blijft een sabbatsrust voor het volk van God, en het is wat meer dan alleen maar de zevende dag Sabbat, en het is wat meer dan alleen het Beloofde Land.

De generatie in de woestijn wordt als voorbeeld tot lering gebruikt. De schrijver van Hebreeën zegt: "Het evangelie werd ons evenals hun inderdaad verkondigd, maar het woord dat zij hoorden deed hun geen nut, omdat het niet gepaard ging met geloof bij degenen die het hoorden." (Hebreeën 4:2) Vanuit het perspectief van de schrijver van Hebreeën (een Joodse gelovige uit de eerste eeuw die aan andere Joodse gelovigen uit de eerste eeuw schrijft) is de situatie analoog aan die van de generatie die op het punt staat om het land binnen te gaan. Het ingaan in het Beloofde Land en de boodschap van de Messias zijn vergelijkbaar, omdat, net als het Beloofde Land, Messias het hoogtepunt van de hele Tora is. Alles is één en al aanloop naar dit punt. Net als het klaarstaan aan de rand van het Beloofde Land, stonden de gelovigen waar hij naar schreef klaar aan de rand van de toekomstige wereld in de Messias. "[Het is] de Komende Wereld, waarvan wij spreken." (Hebreeën 2:5)

© 2012 First Fruits of Zion, Inc. | All Rights Reserved

Printed from: http://ffoz.org/resources/edrash/shelach/the_sabbath_the_land_and_the_w.php